

ІЛЮК Мирослав (09. 07. 1942, м. Хуст, нині Закарп. обл.) — публіцист, громадсько-культурний діяч. Син [Й. Ілюка](#). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2008). Закін.

Пряшів. філос. факультет Кошиц. університету ім. П. Шафарика (1964). Працював референтом видав. діяльності ЦК Культур. союзу укр. трудящих (1964–67); ред. г. «Нове життя» (1967–72, від 1991 — гол. ред.) та його молодіж. додатка «ТОН» (1968–70); ред. «Наук. записок» ЦК Культур. союзу укр. трудящих (1972–95); від 1972 — у ж. «Дукля»: 1989–91 — гол. ред. Автор розвідки «Українська література на сторінках словацької преси (1970–80)» (Братислава, 1983), а також статей з питань укр. культури, літ-ри та громад.-політ. життя, опубл. у ж. «Дукля» — «Дорогою селянської правди» (1980, № 2), «За вищий рівень художнього перекладу» (1983, № 6), «Художній переклад — міст духовного збагачення» (1984, № 3), «Проза чехословацьких українських письменників» (1984, № 4), «Наші здобутки і втрати» (1988, № 1); «“І поки в мозку хоч єдиним є сербська мисль — ми не погинем”: Подорожні нотатки по Лужиці» («Нове життя», 1988, № 51–52).

[Ф. Ковач](#)

Бібліографічний опис:

Ілюк Мирослав / Ф. Ковач // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13241>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).